

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.04.2007. године

НАСТАВЉЕНО 02.04.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из почетка морамо значи? Није се снимило?

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су браниоци оптужених адвокати: Горан Петронијевић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Фолић Горан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**
- **Присутан је сведок Трипковић Свето.**
- **Сведок Новковић Ивица није присутан.**

Констатује се да није приспео извештај о разлозима непривођења сведока Новковић Ивице.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Трипковић Света.

Сведок СВЕТА ТРИПКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Трипковићу. Ви сте позвани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину, не смете нам ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело. Да ли сте ме разумели? Ја ћу претходно узети Ваше личне податке, мада сте Ви били саслушани код истражног судије 05.04.2004. године. Ваше име и презиме?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Трипковић Драгутина Света.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У Призрену 14.04.1953.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Био сам главни, директор сам био Народне библиотеке «Доситеј Обрадовић» у Сувој Реци, био сам радник раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сува Река, Маршала Тита бб, може да буде и Емир Дураку, зависи сад, две су, пошто су попречне улице, била је Емир Дураку иза, а овамо где је била главна раније је била Маршала Тита, то је као главна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јел то измена? Ви сте навели као адресу Старца Вујадина 110?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У Смедереву, не у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште сада?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сада у Смедереву – Старца Вујадина 110.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте разумели ове поуке и упозорења као сведока?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону сте дужни да нам положите заклетву па бих Вас молила да нам прочитате текст заклетве.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Трипковићу. Нас интересује овде случај тзв. Сува Река. Значи, све шта Вам је познато о овом случају интересује нас страдања породице Бериша, па бих Вас молила да нам испричате све што Вам је познато о том случају?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја једино могу да кажем да сам за тај случај чуо тек после 7-8 дана кад сам био ангажован у цивилној заштити. Иначе, ја сам био као директор, имао сам своје радне обавезе у својој радној организацији, где сам имао 4, 5 радника запошљених. Од тога је била једна Албанка, а остали су били Срби. После тога кад је почело НАТО бомбардовање ја сам добио наређење из Скупштине општине, пошто сам као да раднике распустим због безбедности, ја сам раднике ослободио пошто сам једног мушкарца, он је већ био ангажован у ЦЗ мислим да је био, у Цивилној заштити је био ангажован, а остале имао сам женску чељад поред мене. Ја сам био други мушкарац да кажем. Ја сам после тога био ангажован у Цивилној заштити у Сувој Реци. Био сам, мислим онако кад смо били доле у средњошколском центру «Нови живот», било је нас три групе Цивилне заштите. Једна је група била за скупљање лешева, друга је била за елементарне непогоде, ако буде гранатирања и ово, а трећа група је била за скупљање стоке, да кажемо мало банално, али кажем стока да буде од животиња, претпостављам да их ослободимо од штала да не би угинули од жеђи, од хране и тако да не би било велике епидемије да не дође тако то ми смо их ослобађали. Ја сам био ангажован у сакупљању лешева. Ми смо задатак добијали, све смо добијали, главни командант је био Вуксановић Бобан наш. Ми смо од њега добијали наређење где треба да идемо на терен да те лешеве које смо налазили на терену ми смо их прописно сахрањивали по обичају, мислим по обичају које, мислим није било масовних тих гробница него било је појединачно. Значи, сваки леш посебно је био сахрањиван. Иначе, махом ја сам био више ангажован по селима него што сам био у центру Суве Реке. Ово што се десило ја сам то чуо након 5-6 дана, али то је оно што каже рекла-казала, нисам прихватио као здраво за, пошто

нисам видео, нисам што каже то, то могу да кажем да нисам био ангажован да те лешеве скупљам и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за страдање породице Берише, кажете само то што сте чули приче?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Рекла-казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам-осам дана сте рекли да сте од Вашег ангажовања чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да. Кад сам дошао, мислим кад сам био ангажован у ЦЗ тад сам чуо да се то десило у том центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви живели у Сувој Реци?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви живели?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам доле живео код хотела «Кристал», приватно сам становао а био сам у спору са доктором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у односу на полицијску станицу да ли је то негде?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То је негде око па има једно 600 до 700 метара је удаљено од полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се иде према Призрену?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, према Призрену кад се иде. Значи, то је био хотел «Кристал». Ја сам био једно два-три метра, мислим то је била породична кућа где сам становао приватно, а био сам у судском поступку са кафе «Долијем».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: За стан и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците од почетка бомбардовања, значи од 24. марта 1999. године, како је било у Сувој Реци, да ли је било неких акција, да ли је било неких немира, да ли је било неког пуцања у Сувој Реци, да ли сте чули да ли је било страдања неких полицајаца?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да вам кажем овако. У почетку је било веома напето и критично, да вам кажем право. Свако је гледао да заштити своју породицу, нарочито то прелет авиона, НАТО бомбардера, свако је гледао, ја сам био доле, ја сам био доле, ја сам се са мојим, што каже, радницима смо се некако у страху од НАТО, гледали смо што каже оно, панично да не дај боже да пукне нешто и ово. Ја сам после извесног времена, једно два-три сата од 8 до 11, 12 сати сам се консултовао са председником Скупштине општине, начелником за Културу и образовање шта да радимо, да ли да останемо још на радном месту или да идемо кући. Добили смо наређење да идемо кући због сваке евентуалне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то због бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, због бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, конкретно ме интересује да ли је било неких дејстава ОВК у самој Сувој Реци?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не у Сувој Реци, моментално у граду није било, а на околним местима је било. Иначе, ја колико сам упознат, мислим онако како сам био доле кад сам прешао у Цивилну заштиту, знам да је било код Речана напад на полицијску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било? Од почетка бомбардовања, значи већ знамо сви 24. марта је било бомбардовање?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То је негде било мислим отприлике за једно 7-8 дана мислим тако нешто после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате непосредно од почетка, рецимо 25-ог, 26-ог да ли је било неких дејстава?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нигде се нисам кретао, једино што ми је била релација Дом културе, кући, нигде више нисам ишао, мислим овако по околним местима да видим и по комшилуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали прилике да чујете пуцање, детонације тих дана?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Било је на пијаци доле где је наша била пијаца, зелена пијаца где смо се снабдевали, ту су гађали НАТО, бомбардовали су, гађали са пројектилама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је први пут бомбардована Сува Река? Када би то било, значи говоримо о 24-ог?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сад не може човек тачно да се сети кад је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо те недеље да ли је било уопште?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није, него је након 15-20 дана је било. После су гађали исто Дом здравља и уништили су једно 4-5 малих монтажних кућа, је било уништено од дејстава НАТО бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште некога из продице Бериша?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам, кад сам се запослио '73. године мене је запослио Весел Бериша, он је био тада директор, ја се извињавам, био је председник Скупштине општине Сува Река. После тога је, по истеку мандата прешао је у Дом културе, био је директор Дома културе. Овамо ме је, што каже, примио на посао, моје прво радно место је било Село Мушотиште у библиотеци, иначе, однос сам имао веома коректан, могу да кажем само онако однос према мени и њега је био веома коректан и добар. Чак сам ја као члан СКЈ-у тадашњег, он је тада отишао у пензију, ми смо у Дому културе организовали један

свечани испраћај, нешто смо купили нешто као за успомену и били смо код њега код куће на тај банкет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте код њега код куће?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, био сам код њега код куће и на свадби кад је било, тада смо се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чијој свадби?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Његовог сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Најстарији му је био син, сад како се звао, имао је три сина, не могу сад да се сетим. Једино могу да кажем да је био коректан према мени. Тада нисмо знали ко је шта је. Нисмо се разликовали по националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо Хајдин, Бесим?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Наим мислим да је био најстарији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте последњи пут били код њега, мислим у односу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То је било осамдесет и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осамдесетих година је то било?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Осамдесетих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда значи знате тачно где је његова кућа?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам тачно то је стари пут према амбуланти и тада је било иде се према обданишту, пошто СКЈ се растурио после је била амбуланта стара, па после обданиште. Знам где му је кућа, знао сам му и стричеве, све сам знао. Мало је место Сува Река и сви смо се појединачно знали добро. Ми смо се дружили, мислим са децом смо били од малена, расли заједно, играли смо фудбал, играли смо кошарку, одбојку, тад сам ја био и записничар у одбојкашком клубу, кошаркашком клубу, фудбалском клубу. Мој отац је био директор фудбалског клуба «Балкан белт-а», тако се звао на основу фабрике заједно са Беришом Весела, били су заједно, Весел Бериша је био председник, а мој отац је био секретар клуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта се догодило са њим?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам. Нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До данас ништа не знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ништа. До данашњег дана знам само кад је било оно бомбардовање и оно, онда виђали смо се кад смо куповали хлеба. Ту је била она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је било бомбардовање? Па кад сте га последњи пут у односу на почетка бомбардовања видели?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Баш у почетку бомбардовања, то је можда једно два-три дана на почетку бомбардовања и од тада више нисмо имали никакав, мислим оно да се видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тада више не?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте знали ко је радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Радио је Јашар Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познавали?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Он је имао кућу горе код Скупштине општине или ког нашег гробља, српско православног гробља, у то сокаче имао је кућу и ту је често точио гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте точили гориво?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, точио сам са колима, мислим он је точио гориво, на бензинској пумпи је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел радила бензинска пумпа рецимо непосредно пред бомбардовање или од почетка бомбардовања, радила је бензинска пумпа? Радила је цео дан?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Радила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није била затварана?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Била је затварана, радила је само до 11-12 сати у току дана и после тога није више због бомбардовања да не буде нешто, да не привуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули шта се догодило са Јашаром?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам ни то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни приче никакве, ништа нисте чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Само рекла-казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би Вам то било рекла-казала?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Рекли су на пример ту да је точио гориво, да је отишао према кући и да је одједанпут да је убијен. Како, тог дана сам можда кренуо можда два-три дана пре тога, службено био сам возилом да точим гориво на бензинској пумпи и било ми је после уђем заједно са једним из Мушотишта што је радио његов исто колега, знам да сам ту точио и да је био он ту да је био жив пре тог догађаја што

кажу да је убијен, како, због чега, шта јер то сам поставио онако из радозналости или онако, тешко је, знао сам човека ко је шта је човек, било ми је тешко што каже, сваки човек је живо човек, може да осећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се причало нешто ко га је убио?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се причало? Само сте чули да је убијен?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас интересовало ко, шта?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, нисам улазио у детаље јер што каже, ја сам од оца, рекао сине каже оно што чујеш, не провериш немој да много да залазиш у дубину, јер то није за свачије уши, боље је каже, чуо си и немој да питаш ко је шта и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Вам је познато где је била смештена мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Милиција ОЕБС-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисија?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Пре бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре, где је била, да ли Вам је уопште познато?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Била је на Рештанском путу. То је значи, ми смо га звали тако Трговски центар, пре пута је била та зграда је била једна велика зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледала та зграда?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па то је, што кажемо с оним фасадним циглама, да кажем као да је замак онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја колико знам да је то била од Бериша, али ког Берише, сад не знам, само знам да се звала «кућа Беришанаца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се звала?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да. Ми смо је тако и кад питамо неког од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајмо мало молим Вас тише.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Од ових исто од колеге Албанаца и ово, овако мало у шали каже то је «шпија Берише», «кућа Беришанаца», на албанском је «шпија Бериша», а на српском «кућа Беришанаца», сад мало да, на основу тога знам да је «кућа Беришанаца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тих дана, значи од почетка бомбардовања, када сте Ви први пут ангажовани у Цивилној заштити?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пет дана?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, после пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како баш знате после пет дана? Шта вам је то после пет дана?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па тако, ја сам био ангажован доле, ја сам мало пре рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то сте све објаснили. Откуд баш знате после пет дана, кад би то било?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па сад, то би било око првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око првог?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Око првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. априла 1999?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас позива? Ви кажте Бобан Вуксановић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Бобан Вуксановић је био командант града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вас позвао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нас је позвао из ЦЗ, из народне одбране, Цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би то био?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам да је био из Речана да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам казује нешто име Драгољуб Петковић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Драгољуб Петковић, он је мислим из Мушотишта, мислим да је из Мушотишта Драгољуб Петковић, а овај је био из Речана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Зоран Станисављевић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Зоран Станисављевић је био, он нас није позвао, него нас је други позвао, овај други што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко би то био?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Из Речана је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Милован Недељковић да ли Вам нешто говори? Милован Недељковић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? И добро, значи тако негде, кажете око 1-ог да сте били позвани?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко значи, не можете да се сетите ко вас је позвао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам кажу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Отишли смо доле, било је мислим збор је био у Техничкој школи «Нови живот», тамо смо били, тамо је био тај збор, тамо смо били сви из Цивилне заштите и тад је дошао Бобан Вуксановић и тај начелник нас је позвао и рекао је каже да ово су ресори за цивилну заштиту, значи за елементарне непогоде на помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тад вам први пут саоштавају групе које су за где распоређене?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут тада?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било вас у групи рецимо за скупљање лешева?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Десеторо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десеторо? Ајде, набројте ми некога из те групе?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па овако, био Крстић Спира је био возач, ја сам други, био је Јован Нојић, био је Јовановић Сава, били смо два Рома смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то млађи људи били?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то млађи, кажете два Рома, јел су то били млађи, старији људи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па негде око 22, 23 године су имали, значи пунолетни су били, нису били. Био је један Миша, ми смо га звали тако али ја се извињавам, он се лажно представљао, а то женска особа избеглица из Хрватске, био је Драган један глувонеми, тако смо га звали, презиме не знам, немојте то да ме, био је после један ту исто из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте Трајковић Јовицу код истражног судије?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и он? Да Вас чисто подсетим.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, па рекао сам Трајковић Јовицу сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бериша Илбер?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Илбер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краснићи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Краснићи, ми смо га звали као Фурија онако, али он је после напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сви били?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Побеглао је, био је свега два пута и побегао је. Он је после био ангажован за стоку, за терање стоке и овај Илбер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Значи, 1-ог отприлике кажете 1. је био април кад су вам рекли да сте ангажовано за скупљање лешева. Када први пут одлазит да скупљате лешеве?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Долазимо у Село Мовљане, то је пут према Речану одозго, тамо смо мислим узели један леш, сад не могу тачно да се сетим ко је био обучен у терористичкој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад одлазите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Одлазили смо увек после доручка око 9 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 1-ог нисте били нигде?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, први не, други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог дана сте били?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, другог дана, јер први дан то смо да видимо где ће шта да будемо и мислим та организација и ово како ће да буде, задужили смо се са рукавицама, мислим оно шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте се задужили, рукавицама?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Рукавицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: И онда смо апсосол за прање руку, за дезинфекцију руке и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали, како сте били обучени, јел сте имали неку униформу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Имао сам плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаву униформу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У ЦЗ плаву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то плава униформа?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па плава она обична ЦЗ, цивилне заштите са капом, она плава капа онако као береткица онако, плава нормално са овим трегерима, мислим у једном делу трегери и блуза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неко превозно средство? Како сте скупљали, чиме?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Имали смо тамић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био, јел можете да га опишете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жуте боје?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, жуте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао цираду?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, без цираде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без цираде?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То су нам дали као из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то дао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Из Градске чистоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је возио тај тамић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Спира је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спира? Од кад он вози тај тамић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сад ја кад сам био, затекао сам га као возача, кад сам дошао, а можда је претходно био пре мене је можда био ангажован, вероватно да је пре мене био ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тада неко говорио да је претходно било сакупљање лешева?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, нисмо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер по овоме?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није била полемика, мислим разговор да су били на то и то место да су скупљали лешеве, није било уопште, мислим нису ништа рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је постојао неки багер?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесте. Исто тај багер је коришћен због откопавања рака где смо све лешеве после преузимања и како се то каже, увиђаја, који су вршили из МУП-а из Призрена, из Суве Реке и онда смо утоварили у камион и на одређену локацију, на муслиманско гробље смо их сахрањивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је возио тај багер?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Возио је овај Казић Небојша или како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крунослав да није?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крунослав?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, Крунослав, само знам да је Казић презиме, пошто ми је његов брат био колега, другари смо били, директори смо били, он је био директор Дома културе, ја сам био директор библиотеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта ме интересује. То 1. априла, кажете када је распоређена група цивилне заштите, да ли је тад први пут када су формиране групе или сте ви 1. априла били позвани само да би вам дали задатак за 2. април да идете на терен?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, да будем у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да будете у тој групи за?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: За лешеве, за скупљање лешева на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел вам тад речено за следећи дан да треба да идете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ми смо се нормално јавили доле где нам је било као статиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам речено тада да ћете следећег дана ићи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није речено ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад вам је речено?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Кад смо дошли ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тог 1-ог кад сте дошли? Јел вам тад речено да идете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Првог сам дошао, речено ми је да сам у тој групи и то се ту, разговор се завршио, ја сам отишао, па сам дошао о вако што каже, у цивилно одело, отишао сам ја кући, они су ми рекли сутрадан зборно место је код Техничке школе у 7 сати. Ја сам отишао кући, обукао сам се, обавезно каже да будеш у Цивилној заштити, то сам био задужен пошто нисам завршио војску, био сам ангажован у Цивилној заштити, раније кад је била она поплава велика у Сувој Реци ми смо помагали грађанству без разлике, нисмо гледали ко је шта угрожени, тад је била највећа поплава је била и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли сте значи у Мовљане први пут?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Први пут у Мовљане смо отишли. То је било 2-ог. После тога отишли смо у Раштане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли у Раштане?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па након два дана, кад добијемо распоред од командира града Бобана Вуксановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте ту сакупили лешева?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па сад тачно, могу нешто да погрешим бројчано и ово и оно, то је дуг период, али отприлике мислим, отприлике могу само да кажем онако паушално да не буде, па негде око 3-4 леша ту тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто сте спомињали Бобана Вуксановића, у ком смислу, Ви кажете он је био командант?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Града Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо, јел био неки ауторитет, шта је могао да нареди, у ком смислу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Био је ауторитет, био је доктор, а иначе имао је ауторитета и код Срба и код Албанаца, мислим сви су га поштовали, био је доктор експерт по моме, јер знам да је он мене два-три пута помогао да одем у Београд на операцију бубрега и да сам ишао преко комисије где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад нас не интересује његова стручност, него нас интересује у то време као ауторитет шта је могао? Јел Вама могао нешто да нареди?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Он је био алфа и омега, он је био бог и батина, што кажу, јер нико није смео да му се супротстави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он носио неку униформу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Носио је војну униформу за овако мало као кафене боје, ратна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био наоружан?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, само је имао то, он је у колима држао аутомат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате да је држао у колима аутомат?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па кад је долазио доле код нас у зборно место да нас упуту где ћемо да идемо. Он је колима долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када га Ви први пут видите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад када сте требали да будете упућени да идете на терен?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па првог смо се видели тада на зборно место кад сам дошао 1. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог априла?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, тад ми је рекао по групама ти ћеш да будеш овде, још двојицу нас је позвао, Јовановић Златан он је требао да буде да тера стоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ми је нејасно како сте баш запамтили тај 1. април? По чему сте га Ви то запамтили?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па 5-6 дана тако госпођо после бомбардовања, кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 5-6 дана?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Тако, то је то значи тај 1. може да буде и 31. сад то је веома дуг период тако да не могу тано да кажем баш тог дана се то десило, мислим тог датума и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел он нешто координирао тиме како на терену и како треба?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Пошто је Спира био као главни возач, Спира је добијао од њега наређење где треба да се оде и ми смо, што каже, та наша група ушла је у камион и он је возио на одређену локацију где је добио наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте познавали неког возача Бору?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па Бора је после тога касније дошао, касније је дошао Бора пошто је Спира био нешто на 2-3 дана је био нешто одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад у ком периоду је био одсутан? Јел то?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па можда да прође једно месец дана је било, месец и по дана је можда прошло, он је тада дошао и Спира је тада са својом супругом је био ангажован 2-3 дана у Црвеном крсту за испомоћ, тад се делило ја мислим потрепштина за храну за избеглице и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли знате како се презивао Бора? Бора, како му је презиме?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Он је радио у «Балкан» је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време када сте Ви били, значи позвани?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите тачно који би то био датум, да ли је тад био Бора?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво Крстић Спира возио?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Само Спира је возио, кад сам ја био само Спира и два дана нас је возио он Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А два дана у односу на?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: На Спиру пошто је Спира био ангажован у Црвеном крсту у испомоћ супрузи за помоћ ових избеглица који су ишли према Албанији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Крстић Спиро, кад је био овде саслушан, он је рекао да је Зоран Станисављевић као начелник позивао да се скупљају лешеви?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, ту је он мало погрешно, по моме, ја колико сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је погрешно?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Мислим да је, можда је, од овога смо добијали да од Станислава добијали смо наређење да идемо на бензинску пумпу да наточимо гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Од начелника Зорана, он нам је дао онај бон да наточимо камион да напунимо са горивом у бензинску пумпу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зоран Станисављевић каже да је Петковић Драгољуб позивао припаднике цивилне заштите, јер каже он је био начелник за Цивилну заштиту, тако каже Зоран Станисављевић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Мени дошли су кући, су ме позвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се сетили у међувремену ко Вас је позвао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Послали су неко дете из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Курир?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су курири ишли?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, курир је био. Сад ко је био, ја сам био на послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви разговарали са неким ко је био Вама ту рецимо надређен? Ко је Вама био надређен?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам био са Спиром, Спира је био нама надлежан, а ми смо добијали заједно са Бобаном Вукосановићем. Ја колико сам био ту у контакту долазио је Бобан Вуксановић, каже «Спиро ту и ту идемо сада», и он је са нама долазио заједно са крим. техничарем и пратимо га из Призрена. Мењали су се, био је један Турчин и био је један, да ли је био Горанац, не знам тачно, које вероисповести, био је из Суве Реке крим. техничар ко је фотографисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте икада били на овом Рештанском путу да скупљате лешеве?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам био ангажован из општине да узем цигарете у Гњилане, али су Сувој Реци кад је било то нисам био уопште ни присутан ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били? А кад је то било?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам ја кад је то било за скупљање лешева у Сувој Реци то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да нисте били ту да сте били одсутни?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам био одсутан, био сам у Гњилану за цигарете за војну, мислим из општине су ми дали потврду да одем у Гњилане, у Дуванску индустрију цигарете да узем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је то речено да идете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па након једно 25 дана и тако после тога био сам три пута за Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи 25 дана? Од почетка бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Од почетка бомбардовања, мислим од ангажовања мог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, пошто немате никакво сазнање везано за Суву Реку кажете само што сте чули, нагађања, интересује ме да ли сте познавали, да ли је било неке полиције осим полиције Суве Реке, да ли је била смештена ту нека још полиција?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сад то да вам кажем, били су дошли су као помоћ из да ли сад из ког места, из Србије, били су стационирани доле у Дому културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате која је то јединица била?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам. Уопште нисмо имали приступа, са њима нисмо имали ни контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте их виђали? Јел сте уопште виђали како су рецимо били?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Једном смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обучени, каква униформа?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па на доручак и на ручак, значи ми смо своја група која смо долазили, имали смо свој посебан стол где смо се ми лично наша група заједнички где смо ту седели, а друго то је била велика хала, свуда су били, ми нисмо ступали с њима уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим униформама сте их виђали?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па били су они у та разна у кафене онако боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирно, плава, зелена, сива?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Зелене су имали ове из што су ангажовани у милицији су били ангажовани ови из цивилне плаве онако са оним пругама, а зеленкасте и браон су били ови милиција редовна и што је дошла као испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел била нека јединица смештена у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У хотелу? Можда су били, сад не могу тачно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не могу са сигурношћу да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, јел сте Ви, да ли имате сазнања уопште да ли је постојало неко обезбеђење на звонику?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел можете само да нам кажете црква и звоник, шта је вишље – црква или звоник?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Звоник је већи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звоник?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, јер то је посебно од цркве одвојено тај звоник, он је мало штрчао можда за једно метар, метар и по од цркве је штрчао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тих дана, значи од почетка бомбардовања од 24-ог имали прилике да видите да ли су се држале неке страже?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, то нисам уопште ни, јер што каже ми одемо на терен, после подне кад дођемо одемо, једва чекамо да идемо кући да се спашавамо од ових, што каже, с породицом да будемо скупа ту, крили смо се по подрумима увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли сте уопште имали прилике да чујете тих дана да се спомиње Чегар 1?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли Вам казује нешто име Митровић Радослав?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Радослав?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Репановић Радојка?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био и шта је био?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Он је био командир у Сувој Реци. Иначе, ја како га знам као веома савесног и доброг, ајде да кажемо, да не будем баналан, као полицајца, али као грађанина да кажем, ајмо да не мешам униформе. Знам да је био коректан и према једнима и према другима. Без разлике није гледао ко је националне вероисповести, по моме, јер тако сам га ја оценио. Ми смо што каже у Сувој Реци се знамо и фактички ми смо ту били одмалена, што значи да смо иста скоро генерација са њиме, можда да будем ја можда мало старији, или он може да буде мало старији, можда ту варира годину-две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јовановић Ненад?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јовановић Ненад познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Чукарић Слађан ко је?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Он је био, имао је ауто-школу и био је овамо и секретар фудбалског клуба «Балкан белта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад, звани Мишко?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, био је у ДБ, Државној безбедности и са њиме сам имао исто коректан однос, мислим нисмо имали лош неки однос. Он је, чак исто могу да кажем као за Радојка, као за њега могу да кажем исто да је, није одвајао да ли је он једне вероисповести или ове друге вероисповести, дружио се и са једнама и са њима и са Ромима и са Ашкалијама и са свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, пошто кажете да је био у ДБ-у, да ли знате да ли је још неко био у Служби државне безбедности?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па био је, мислим један из Призрена да је био, сад да се сетим како се зове, не могу тачно, али знам да је био из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам казује нешто име Јаблановић Милан?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јаблановић Милан је био доле, ја колико знам кад је, за личне карте и за пасоше, доле радио је за пасоше Јаблановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је у то време Нишавић Милорад изгледао, јел можете да га опишете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па био је крупан онако, онако мало крупнији од мене, височији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте високи колико?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па мало већи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико би то било ако Ви кажете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па једно 10 до 12 цм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да региструјемо колико сте Ви, зато што говорите виши од Вас 10, 15 цм, колико би Ви били високи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па ја 1,69 тако, 1,75, 1,76 сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете још некако да га опишете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па овако био је пунашак мислим дебео онако, што каже маса од човека, атлета, ајде да кажемо да је атлета, али може да буде тешке категорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у то време од почетка бомбардовања да ли сте имали прилике да га видите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Имао сам прилике да га видим доле још кад смо били доле на, он је становао доле код школе, имао је стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био обучен у то време?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно како је био обучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу, на то мислим, не мислим да га Ви опишете шта је имао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, није имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли је уопште носио тих дана униформу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Кад сам га ја видео тог дана кад смо били доле и код куће био је у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Оно кад смо долазили на после подне, ту је био, «Балкан» је имао своју продавницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у то време, реците које, на који дан мислите, кажете тог дана, у односу на почетак бомбардовања, то Вас питам?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: На почетак бомбардовања и кад смо узимали хлеба и док је трајало бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте узимали хлеб где га видите, на улици?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, испред продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред продавнице? Како је обучен?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У цивилку, као сваки грађанин, као сваки обичан, ја сам био у плавој униформи ЦЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наоружан?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Видео сам га пред кућом ту мислим зграде, неће ваљда да носи пиштољ пред продавницом да купује хлеба и да има оружје, то већ било би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Петковић Мирослав?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам. То ми је био комшија где је становао и отац, а преко пута је био комшија први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово све што Вас питам то су оптужени Петковић Мирослав.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам га њега, јер био је преко пута комшија где сам ја становао, његов отац ми је био у згради а он је био преко пута, значи зграда је на «П», ми смо били овако, он је био овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Ви знате и Петковић Зорана, јел тако?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам и њега исто су браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био Петковић? Петковић Мирослав имао је униформу, јел тако, он је полицајац?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Он је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Зоран?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Био је у цивилку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је возио?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Е сад, возио је камион. Шта је возио, не знам. Знам да је био возач, да је возио камион и кад је било то и чак смо робу је пребацивао да се не изгори роба из продавнице смо склањали у посебан магацин где је то било посебно заведено и да је под кључем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате друго сазнање кога је возио?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то немате? Значи био је у цивилу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте могли да разликујете Петковић Мирослава и Зорана?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да опишете једног и да опишете другог из тог периода, значи само из тог периода?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Само из тог периода, ја могу и од малена што каже пре, Зоран је био мало више крупнији, а Зоран је био мало ситнији, слабији и радио у Заводу за социјално је био тамо радио, а Зоран Петковић је био радио је у «Балкану» и после тога је напустио, отишао је као возач возио је у «Косово трансу», а после тога је прешао у «Ниш-експрес», ту је возио, опет се вратио у Суву Реку и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли знате ко је Папић Рамиз?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Како, Рамиз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамиз Папић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Само онако знам га из виђења, овако само сам чуо за њега, иначе овако да смо се, неки однос са њиме онако присан као што сам имао са Радојка, као са Мишавића, као са Микета, као са Зорана, нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тодор Јовановић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам га, он ми је био први комшија где сам ја становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви неки увиђај радили заједно?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте имали контакте, рецимо све нас интересује тај период?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, кад смо били на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи све везано за период од?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Од бомбардовања па до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет, шест, седам дана од почетка бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не у том периоду?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, заједно смо, он је био ангажован од стране МУП-а за да буде као крим. техничар, а патолог је долазио из Призрена и једно извесно време је Бобан Вуксановић је био као патолог, као доктор, после тога је био и доктор Слободан као патолог, после тога су долазили, пошто Слободан није могао јер је био ангажован у Дому здравља, а после тога долазили су из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте чули за неки надимак «Јајце»?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не. Ја то сад чујем први пут од Вас, а ко је сад тај Јајце ја то не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам кажете везано за?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То што знам то сам вам рекао, остало једино шта кад сам напустио Суву Реку онда сам био у контакту сам ступио са неким људима доле у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте напустили Суву Реку?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После првог дана по потписивању споразума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми у то време да ли је било неких паљевина? Да ли су биле неке куће изгореле, да ли сте имали то прилике да видите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Видео сам то је било иза мене и тај је једна граната пала између код Рештанског пута, пала је била једна велика зграда, ту су били стационирани вероватно да су били стационирани патрола и вероватно су гађали, било је паљевина, било је, то не могу да кажем, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само везано за гранатирање? Да ли је овако било других паљевина?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Код мене није било, где сам ја станао иза није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали прилике да видите? Рецимо, да ли сте имали прилике да видите ову кућу коју сте описали као велику са фасадном циглом?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Здрава је била. Ту кад смо, није била оштећена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била оштећена?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није била оштећена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте видели да ли је икада била оштећена у том периоду?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам улазио унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Не мислим унутра, него споља да ли је била?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Споља је, чак је била и продавница испред те, продавница је била пуна, нико ништа није дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте Ви туда пролазили па знате да је то тако било?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После тога смо прешли ми у општину, било је наше главно оно, пошто нам је ту, било нам је близу ту смо паркирали камион, ту је било у центру града тако да то је преко пута нас било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све је деловало? Ми имамо овде сведоке који су рекли да је била и запаљена и?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја нисам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте видели?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја тамо нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не унутра него?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Без разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту нисте пролазили?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Кад сам пролазио видим спољни зидови су били нормално да је све што каже било је ОК што кажу било је здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су све куће биле очуване, ниједна није била?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја где сам становао биле су све куће очуване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте Ви становали? А овамо где је Рештански пут и то нисте?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Тамо нисам залазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда залазили до Занатског центра?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ту је Занатски центар ту преко пута општине, ту сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте имали прилике ту да видите да је нешто необично?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Док смо били ми ту није било никаквих паљевина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквих паљевина?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Никаквих. Док смо били доле шта каже као данас је извршен потпис примирје, ја се сутрадан ујутру заједно са оцем, са фамилијом отишли, напустили смо Суву Реку и од тада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког исељавања? Да ли имате то сазнање да ли је неко напуштао Суву Реку? Да ли су Албанци напуштали Суву Реку?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Напуштали су деца и жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деца и жене?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су напуштали Суву Реку?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па који како се сналазио. Неко је, ишао је аутобус «Призрен превоз» до Београда док је било оспособљено, кад су гранатирани после онај мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када би то било? Када? Када Ви први пут видите да се народ исељава?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па то је било једно десет дана по бомбардовању. Ја сам чак размишљао да своју жену и ћерку да пошаљем за Београд код брата, чак сам и ја размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике да видите мушкарце, само жене и децу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Само жене и децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то биле неке колоне или како?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси, организовано?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није организовано не, овако појединачно мислим. На пример ја сам рекао жени и ћерки ето вечерас аутобус право за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то мислите да је било због бомбардовања само?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, због бомбардовања, страх за што кажу ја сам имао син ми је био у Приштини, он је једва избегао један студентски град где је становао тамо у студентском дому једва је спасио живу главу, једва се извукао из Приштине, како је дошао до Београда, то само он зна. Хвала Богу деца су ми и жена здрави и то је најважније, глава ми је на рамену, а жао ми је што сам напустио Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте ангажовани у Цивилној заштити почетком априла?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај дан кад сте се сви то скупили, Ви сте добили позив да се јавите и Ви сте се јавили?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам добио писмено обавештење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Па рекосте да је тамо и Спира и не знам ни ја ко све не и поделили вас у три групе. Да ли су сви ти људи такође тада ангажовани кад и Ви?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, и раније су неки ангажовани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А неки су били раније ангажовани?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Раније су неки били ангажовани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер нам каже Станисављевић да је цивилна заштита мобилисана сутрадан по почетку бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Добро, можда су, зато ја кажем можда неки су раније мобилисани, мислим ангажовани или позвани како год хоћете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. А реците нам, мени је остало нејасно, чули сте причу рекла-казала за страдање породице Бериша, шта сте то чули? Шта сте то чули, шта се то причало? Значи, само шта се то причало?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Каже да су се сакупљали неки људи, беже, јуре горе, доле, шта је, нико не зна шта је ово одједанпут као да су се узрујали тако шта је. Ја рекох због чега, шта је, каже не знамо ни ми. Где су стационирани, каже ту код Занатског центра, ту се крију. Због чега, шта, зашто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту се крију, или ту су се крили?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Крију се, ту се крију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту се крију?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Рекла-казала, ја сад не могу да кажем да се крију или су се скривали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, шта је сад ту онда?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Откуд знам шта је чиста истина да ли су се крили или су се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него шта је ту проблем што се крију?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па откуд знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Људи су страдали, па Вас ја питам?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам ја због чега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не због чега, него питам шта сте Ви о томе чули? Јел сте Ви чули да су они страдали или да су се крили?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да су се крили и ово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Е после сам чуо, после 7-8 дана сам чуо да су пострадали, после 7-8 дана кад сам дошао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ово да су се крили кад сте то чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То сам чуо исто пре уласка да будем тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Цивилну заштиту?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да. Још мене ми је колегиница што је радила са мном, она је била Муслиманка, она каже «Свето бре нешто су се узрујали много горе код општине». Рекох «шта је због чега». Каже «откуд знам кад не знам ништа. Јел могу да идем кући».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А колико сте Ви тада далеко од општине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Где је дом културе?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па има једно километар и по.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Километар и по? Да ли сте тада чули пуцњаву неку?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Детонације, експлозије?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само Мирко Ђорђевић, јел знате ко је Мирко Ђорђевић?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, нисте чули? Добро. Изволите? Тужиоче изволите? Питања ће ићи искључиво преко председника већа. Ви ћете одговарати на питања само кад Вам председник већа да одобрење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа сведок да је почетком марта, да ли о томе нешто зна да је почетком марта убијен неки Србин у Сувој Реци?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Почетком марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате то сазнање да је убијен неки Србин?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Убијени су два брата у Мушотишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која? Не само у Сувој Реци? Значи, Сува Река нас интересује?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам, али за Мушотиште знам два брата да су убијена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било у Мушотишту?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па пре бомбардовања је било, у марту месецу је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како су настрадали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, договорили смо се, кад Вам дам дозволу. Да ли знате како су настрадали, није везано за Суву Реку, али реците да ли знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У то време сам био у Муштишту, радио сам у библиотеци, тамо је било моје радно место, они су убијени после подне на путу за Дедовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је судија Крстајић за то рекла-казала, па сте нам онда објаснили да је ова, кажете Албанка која је радила у библиотеци с Вама, Вам рекла да се нешто узмувало, да се нешто, па је молила да оде кући. Кад је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате када је то било, кад Вам је рекла да би отишла кући?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Пре него што се ангажујем, значи то је негде било други или трећи дан по настанку бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте и на моје питање кад је било везано за рекла-казала, рекли да сте тек 7-8 дана после тога чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па добро то је сигурно, али то је кад сам дошао то је било надлетање авиона и ово тад је била на послу са мном, то може да потврди и она.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел она дошла сутрадан на посао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесте, али је била свега сат времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И јесте ли нешто причали о томе шта се десило у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто причали?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам био на спрату, она је била доле у библиотеци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел опет дошла да Вас пита да иде раније кући или је то нормално да ради сат времена па да иде кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је питала, пошто је тог дана питала, да ли Вас је поново питала?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам јој рекао да сачека док не добијем наређење од начелника за културу и образовање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је био сада разлог? Дан пре тога је био разлог што се нешто десило у Сувој Реци, а шта је двадесет и тог неког следећег дана био разлог да она иде кући раније?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Разлог је због НАТО бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је рекла? Јел тако Вам је саопштила да због тога?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, због тога се плаши, каже НАТО не бира да ли овде раде или Срби или Албанци или било ко је шта, да ли су цивили или су војска или милиција, НАТО не бира место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се она звала?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Хајрија Аслановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је следећег дана било са Хајријом?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Онда сам ја све их распустио да иду кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Четврти дан по настанку бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад по бомбардовању? Од почетка бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, од почетка бомбардовања, четврти дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте их распустили пре него што сте добили позив да се јавите у Цивилну заштиту?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После, после сам добио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте добили позив?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После сам добио позив кад сам отпустио раднике, кад сам закључао просторије, кад смо све осигурали да не, кад смо све искључили из струје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, значи Ви сте добили?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Тако је, обезбедили објекат да буде обезбеђен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад бих се ја вратио опет на оно рекла-казала, шта је то све било што сте Ви чули рекла-казала, рекли сте да је Јашар убијен. Не, објаснио је само за Јашара, да је чуо да је Јашар кренуо према кући и да је на том путу убијен. А да ли је још неко настрадао у Сувој Реци, да сте још нешто чули у тим причама рекла-казала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули још?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После тога ништа нисам чуо, само сам то чуо кад сам отишао доле за Јашара да је, каже, да је при путу за кући, значи напустио је бензинску пумпу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, то сте све објаснили, то немојте се сада понављати, то сте рекли. Да ли сте чули да је још неко настрадао, то Вас тужилац пита осим Јашара Берише да је тад настрадао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Касније су погинули на пример Бобан Вуксановић, још четворо су погинули. После кад је седам милиционера погинуло на путу за Рештане, налетели су на мину, погинули су седам милиционера.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате ко је сахранио леш Јашара?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја нисам био и не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли питали ове Ваше колеге дал су они можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал сте уопште разговарали са неким?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте упознати?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте питали?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам да ли сте питали, нисам Вас питао да ли сте упознати?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте питали?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал` сте неког полицајца питали шта се то десило, ко је убио Јашара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, никога није питао, никога.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам одговорио и реко сам да нисам имао никакав контакт са милицијом, ни са резервним саставом у војсци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал` сте Бобана Вуксановића питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали, значи молим Вас гледајте у веће, да ли сте имали прилике да разговарате са Бобаном Вуксановићем у вези тог страдања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ми смо разговарали на друге теме о томе нисмо разговарали ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте о томе, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте објашњавали ко је све возио камионе па Вас је суд питао, рекли сте склањали смо робу да не изгори, па Вас ја питам од чега да изгори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашта сте то мислили, од чега?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па то је била прехрамбена роба, то је, локал је био, што каже махом су били, локали су били Албанаца, албанске националне, ми смо те локале да не би дошло до паљевина, не знам да ли је искључена струја, да ли је што каже елементарне непогоде, не дај боже кад нестане струје, као што у Суву Реку је није било, све су бандере биле порушене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте из цивилне заштите узимали робу из Албанских продавница да она не изгори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте узимали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли, па то је рекао.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су били Албанци, власници те робе?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нису били ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су били?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сви су били по својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својим кућама, како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што нисте рекли Албанцима власницима робе, да склоне робу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нису смели да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте их звали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нису смели да дођу, где нису смели?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нису смели да се крећу уопште и они су се плашили исто као и ми што смо се плашили и они се плашили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се Ви нисте плашили да узимате робу а они су се плашили да чувају робу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То је преко дана било господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па преко дана Вас и питам.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте овамо молим Вас, значи прецизно само одговорите на питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па прекинут је, Ви судија га увек прекинете кад он човек почне да одговара онда га Ви прекинете и он не одговори оно што смо га питали и после ми стављате на терет да сам сто пута поставио исто питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио Вам је тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта је објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас имам приговор председнице, опет смо се, идемо, потурамо нешто што сведок није рекао, кад је говорио о томе он је рекао ми смо пописивали све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је склањали смо робу да не изгори, то је рекао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Испада кроз питање да су они узимали робу, они нису узимали робу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па рекли да сте склањали робу да не изгори, то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте тужиоче, да чујемо приговор.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел могу ја да завршим, они су спроводили нечију наредбу, е сад нек нам објасни шта и како су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немојте му шапутати шта је, дал је, немојте му шапутати, шта је, дал је спроводио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Радили, а не овако да се потура поготову у транскрипту, значи да исприча како је то било и зашто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте му шапутати да ли је спроводио или није спроводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, изволите поставите питање, то сте Ви тачно, Ви сте то и на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако, Ви сте то и на почетку рекли?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ево говорећи овако, ми смо се, што кажете било преко дан, значи дан, значи ајде да кажемо десет, једанаест

сати да кажемо један интервал времена, ми смо ту робу склањали и пописивали шта смо узимали и носили смо је у посебан магацин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли Ви били за узимање робе или за склањање лешева, за шта сте Ви били одређени.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Кад нисмо имали да идемо на терен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад нисте ишли ишли на терен, онда сте склањали робу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте, када сте вршили тај попис робе, молим Вас када је то било, када јел кад сте били ангажовани?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, нисмо били ангажовани, само Бобан Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пре тога било?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, пре тога Бобан Вуксановић је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао да радите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Бобан Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вршите попис те робе?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да. Све да буде евидентирано у свеску, све сваки артикал, наполитанка-наполитанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви идете од куће до куће где су те продавнице и вршите попис?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: А не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Само у центру града шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у центру града, тако вам је речено?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да. И то је склоњено био је центар до хотел «Кристала».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то било, који период од почетка бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па има једно месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте већ били ангажовани за послове Цивилне заштите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте били ангажовани?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово што Вас је суд већ питао, да ли сте видели и једну упаљену кућу у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, немојте значи само кад вам дам дозволу. Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто није видео ни једну, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сведок познаје Абдулаха Ељшанија из Суве Реке?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Овако, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам га, од прилике га знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли његову судбину?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта се догодило, јел можете да га мало опишете, како је он изгледао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па да вам кажем сад човек то је дуги период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, крупан, низак, на то мислим?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сад не могу да оно физиономију човек шта каже ми смо се ту 8 година како сам одвоје, то је чак и можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не би могао да опишем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да су скупљали те лешеве и да су сахрањивани по тим њиховим обичајима, значи знали су који?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Муслиманским обичајима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, добро. Сад мене интересује од прилике колико је он пронашао лешева и то сахранио, колико и на којим локацијама од прилике?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Од прилике могу само да вам кажем онако немојте да, да ме држите за реч и за оно где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка микрофону, молим Вас.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Немојте да ме држите за реч да је валидно ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Могу да кажем у Мовљане су били два леша са униформама УЧК, са амблемима, у Студенчану узели смо један леш, у Блаце два, у Сопини три, од прилике мислим онако немојте да ми, мислим али ето, сви су били у униформи УЧК, споља то, а унутра су били цивилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам, објашњавао је да су се селиле жене и деца српске, аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли зна за исељавање Албанаца?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Знам у Сувој Реци, у Речану и у.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како су се они исељавали?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како су се они исељавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро питање зато што нисте онда Ви мене разумели, на то сам исељавање ја мислила, Ви сте рекли жене и деца?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам мислио за српску жене и децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ево сад одговорите кад, кад Ви видите да се исељавају Албанци?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па после да вам кажем једно 15-так дана пре потписа примирја, тада су нагло почели да се исељавају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро то, али пре за време бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: За време бомбардовања долазили су из Урушевца, Штимља, Липљана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, јесу се исељавали почетком априла рецимо људи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У Мушутушту, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из Суве Реке?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Из Суве Реке врло мало је отишло, остало је све, све је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је остало?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Остало је, само врло мали број је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали број?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: А остали су остали до 15-ак дана пре потписа примирја и после тога нагло су.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је као припадник Цивилне заштите имао неку униформу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, био је у плавој униформи са качкетом.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, добро, добро, нисам ја чуо. Казује да су они то пописивали ту робу по центру или вама је рекао и на питање тужиоца да су односили и склањали, да ли му је познато да је било пљачки неких радњи у околини на Рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је то познато?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, није ми познато, тамо нисмо уопште залазили, можда су мештани, али не могу да кажем ништа нисам видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате питања, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Питала би сведока када говори о овим прикупљању лешева у овим селима откуда ти лешеви? Да ли он има неко објашњење, јел му неко нешто каже, зашто, где су породице тих који, зашто не предају породицама него они скупе два леша, па мало чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате како? Пита Вас пуномоћник оштећених госпођа Наташа Кандић, одакле Ви знате где су ти лешеви, где сте их, зашто нисте породице обавештавали него сте их Ви скупљали, то је питање.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Како да их обавештавамо кад смо налазили у планинама те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте рекли у планинама, Ви сте рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, Сопине није планина, сад како сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте спомињали планине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Сопина је град, али у Сопину није било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, али има и овај Маховљани, Мушутуште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ни то није Маховљани планина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, никог нисте питали јел треба породице да обавестите или не?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да их сахрањујете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да не би били растргнути од кучића и од ових.

НАТАША КАНДИЋ: А како молим Вас пошто нам је рекао да др Бобан их обавештава о лешевима, како др Бобан зна да је тамо на некој планини 2 леша?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Е то не могу да вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, добро.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је сведок прикупљао лешеве, да ли је био у Целинама?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Како рекосте?

НАТАША КАНДИЋ: Целине, Целине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били у Великој Круши?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А како то?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Наш је реон.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извините, приговарам, нема везе са предметом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволила сам, дозволила сам, и код истражног судије је то било, да ли је по околним, дозволила сам.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Госпођо Кандићка или госпођице, наш реон је био само Сува Река, није био ни Ораховац, ни Призрен, ни Ђаковица, ни Пећ, ни Драгаш, само Сува Река је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли можете да нам кажете јел било уопште да Ви уопште да знате, да имате неко сазнање да је било неког убиства у којем је више Албанаца страдало за време НАТО бомбардовања, не од НАТО бомбардовања, него да ли знате да ли је тога било или није уопште или сте сигурни да није тога било?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам упознат са тим.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми зашто Ви онда одлазите из Суве Реке?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Зашто?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Због терориста који су већ окупирали Суву Реку.

НАТАША КАНДИЋ: А који молим Вас терористи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: УЧК, а не од комшије, од комшије не него.

НАТАША КАНДИЋ: А шта су вама ти терористи, шта су они радили за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ:Што су радили.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па немојте Кандићка да сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо тако, не можете тако. У Сувој Реци јесу радили нешто, у Сувој Реци, рекли сте да није било?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Било је, убијали су, петоро су убили према путу за Муштутиште и ту су тада настрадали и Бобан Вуксановић.

НАТАША КАНДИЋ: А у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, рекао је да у Сувој Реци није било него је било окол.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У Муштутишту је било убијено 5 Срба у путу према Рештану, убијено 7 милиционера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је убијено 7 милиционера на путу према Рештану, кад?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па једно месец дана пре потписа примирја, у путу према Дуљу убијено је 3 милиционера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас ја бих само да истакнем једну чињеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Да је на Косову у време НАТО бомбардовања траје оружани сукоб између припадника српских снага безбедности и.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Молим Вас, па немојмо закључке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, само питање, госпођо Кандић само питање, само питање.

НАТАША КАНДИЋ: То је нешто легитимно, молим вас у току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он одговара тако како оговара на ваше питање.

НАТАША КАНДИЋ: Наравно, убијање војника је нешто друго него цивила, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите госпођо Кандић даље поставите питање, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Кад је у питању оружани сукоб, сигурно.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Вама Кандићка само желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, молим Вас господине Трипковићу само ћете одговорити када Вам се постави питање. Сачекајте мало питање па онда одговор. Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, реците нам, Ви кажете да сте Ви били у увиђајним екипама, да је са криминалистичким техничаром из ОУП-а Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка нама и ка микрофону.

НАТАША КАНДИЋ: А онда после и са екипом, са неким техничарима из Призрена, када, ко Вас обавештава, када који је то први увиђај на који Ви идете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Идемо заједно са крим техничаром и.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вас обавештава? Ко обавештава сведока?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Бобан Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је све Бобан Вуксановић, он их обавештава, све је то објаснио.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Он је био главни за нашу екипу и за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то, окрените се ка микрофону молим вас господине.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Био је главни.

НАТАША КАНДИЋ: Сада да видимо, јел та његова екипа искључиво има задатак сакупљање лешева или значи узимање ствари из продавница и сад значи обезбеђење увиђајних екипа, да знамо ко је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да сте Ви били ангажовани само ради сакупљања лешева.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: За сакупљање лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово када је било попис те робе?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: По потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било пре или после?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То је било, ми смо били ангажовани на терену, ми смо били ангажовани, да би дошло до спашавања роба без разлике чија је роба, није важно то, ми смо то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и то је био један од ваших задатака?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, овако, мислим није био задатак него чиста онако једна акција, ангажована акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А јел може да нам каже онда, када је први пут позван на увиђај, где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је, не може да определи крај марта, почетак априла, 1. април, када је кренуо тада.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После априла, тамо значи 2., 3.април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да нам каже, он каже да су се ноћу скривали по подрумима, да су се плашили, а како то онда тако слободно иду дању скупљају робу из продавница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, то је добро питање, јесте имали Ви неко обезбеђење, јел вас полиција обезбеђивала кад сте ишли?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесте. Имали смо обезбеђење, били су БОВ је вио испред и позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко вози тај БОВ?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: А не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали ту полицију?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су то били неки људи из Суве Реке или су вама непознати људи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Непознати људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непознати, значи БОВ је био у питању?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам каже сад како се БОВ пење по планини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није рекао, он није спомињао планине госпођо Кандић, прво је рекао, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Како да не, налазио је молим Вас лешеве по планини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је ишао је у Мовљане, прво где је ишао, ја сам тако регистровала. Ви сте рекли да сте прво отишли у Мовљане, јел

тако?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Јесте, па смо скупљали лешеве, па смо скупљали лешеве јер смо носили на носила, а БОВ је био доле стациониран у селу, а ми смо ишли одозго на носилима смо спустили до камиона.

НАТАША КАНДИЋ: Па у колико просечно сати сте се пели на планину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим Вас овамо.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па негде око сат, сат и по времена у једном правцу и другом правцу сат и по времена, значи три сата до четири.

НАТАША КАНДИЋ: Пењете се за два леша и то терориста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам опише, пошто врло детаљно зна и када је позван на састанак, када је ангажован у Цивилној заштити, када почиње бомбардовање шта он ради 25, 26, 27. осим што нам је јасно рекао да се ноћу скрива у подрумима, али шта преко дана ради.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам био ангажован на своје радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ја сам био ангажован на своје радно место, био сам директор библиотеке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, на почетку је сам рекао да је тих дана био ту.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Био сам ангажован на радном месту са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим Вас неће се регистровати.

НАТАША КАНДИЋ: До колико сати је 25. у библиотеци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам схватила до 12 сати да сте радили, јесте тако рекли?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: До 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Од 8 до 12.

НАТАША КАНДИЋ: И после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пумпа је објаснио, јел тако?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: После тога смо сви отишли својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте објаснили да је и пумпа у то време радила, тако до 12 сати.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Тако у том интервалу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли свих тих дана ради до 12 сати?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, три или четири дана смо тако радили, е онда сам добио наређење од начелника за образовање и културу да распустим раднике да онду кућу због безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекли сте то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, када изађе из Дома културе, нпр.25. шта он види, Дом културе и општина и полицијска станица је једно можда километар?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Километар и по.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја би рекла километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реците.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад нам реците Ви све видите чим изађете из Дома културе, Ви видите шта се, то је главна улица, шта се ту догађа, јел Ви видите нешто шта се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питала сам га, рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Јел Ви видите 25., јел видите неке људе на улици како беже, јел видите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Видео сам да се крећу људи, али са зебњом и са страхом, значи окрећући се лево и десно.

НАТАША КАНДИЋ: Који људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога то мислите?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па пешаци, грађани, грађани Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грађани Суве Реке, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па када вам је Ваша сарадница рекла да се нешто узбуркало, јел видите то што сте узбуркало када изађете у подне из Дома културе?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ни она није знала госпођо шта се дешава и она је била узнемирена као што сам и ја био.

НАТАША КАНДИЋ: Рекла је узбуркало се тамо код општине.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па ми смо били километар и по госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Али види се, када се изађе на улицу, види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ништа није, није одговорио уопште не зна.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Ево нека потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је она то рекла, молим вас.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Суворечани нека потврде да ли може да се чује нешто, ако су дошли оштећене породице, нека потврде и они где је Дом културе, где је милиција и где је општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорили сте, полако.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Немојте нешто да говорите оно што није валидно.

НАТАША КАНДИЋ: Јел може овај сведок да нам каже сада после толико година, шта он зна о томе шта се догодило у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут чули да је толико породица страдало Бериша, када сте први пут чули, не то рекла-казала што кажете?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То сам чуо када сам дошао на оно 1., значи тад сам чуо да је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где 1. када сте дошли?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да је то било, каже неки ту да је било неке лешеве да су пребацивали неке да су ту нашли нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где кад сте дошли 1.?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Пред наш центар, сабирни центар код Техничке школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад баш кажете 1. сте чули?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: 1. и 2., то је тај интервал, сад тачно да ли је 1. или 2. сад може да буде мало да се човек, не могу тачно да прецизирам баш датум и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се прича ко је то страдао?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа, само кажу страдали људи?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нико ништа, сви су гледали свој посао и себе су гледали.

НАТАША КАНДИЋ: А јел данас он зна шта, ко је страдао шта је било јел?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам упознат ко је страдао и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, па и на моје питање.

НАТАША КАНДИЋ: Не зна ништа?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам био ту и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не могу да кажем нешто кад нисам био ту и не могу да кажем да сам био сам па сам видео, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А јел га занима уопште да зна ко је страдао и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте госпођо Кандић тако, немоте тако питање, да ли га занима молим Вас?

НАТАША КАНДИЋ: Ово је стварно непристојно, молим вас зашто Ви дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, искључите микрофон.

НАТАША КАНДИЋ: Каково је ово реаговање као да смо на пијаци молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако питање да постављате, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али ме онда упозорите, али ово је стварно неваспитано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић да ли имате још неко питање? Немојте упадати молим вас, тако да се понашате мислим стварно немојте то да радите, поготово искључите микрофон господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон искључите. Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам испустио само једно питање, да ли зна на згради «Метохија вина» да ли је била нека осматрачница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате то?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Шта, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За зграду «Метохија вина».

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зграду «Метохија вина», подрум вина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била нека осматрачница, суд је питао за осматрачницу на звонику?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, није како знам ја да није било, колико знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања изволите. Браниоци.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Имам једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господин Игор Исаиловић адвокат.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно питање, али пре него што поставим питање ја би као увод да прочитам нешто што је сведок рекао у истази. На питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знам само на шта се то односи, реците па да видимо да предочимо.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Страна 5, на питање истражног судије како су убијени ти људи, адвокат је одговорио не зна ништа, само смо ми били да узмемо неке смо видели имали су неке, неки су били у униформама УЧК са овим амблемом је било, то смо узели по наређењу како нам командир каже, ко је био командир, Бобан Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и питање.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па сад моје је питање је, јесте Ви узимали те амблеме, јел тако, јесте на амблеме мислили када сте рекли ми смо узимали то, јел тако?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, узимали смо лешеве са амблемима на рукаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешеве.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Значи нисмо скидали амблеме да узем са руке, нисмо то узимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Нисте узимали, значи нисте мислили на амблеме кад сте то рекли, јел тако?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па ја сам мислио лешеве који су бил у униформама са амблемима на рукавима.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Сведок нам је рекао да су се они кретали дању кроз Суву Реку, а ко се кретао ноћу, да ли то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ико кретао ноћу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, у цивилу не и Цивилна заштита мислим, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања неко од бранилаца? Нема. Оптужени да ли имате питања? Изволите опт. Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Господине Трипковићу ја би поставио једно два питања, ако дозволи веће. Прво питање споменули сте тамо неке продавнице да сте склањали неку робу из тих продавница, да ли је теби познато да у Сувој Реци у центру постоји, постојале су у ствари продавнице «Прогресова», «Житопромет», «25. мај», «Балкан Белт», да ли су то друштвене продавнице?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да, да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли се односи на те продавнице?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: На те продавнице и продавнице једне које смо узели «Бенафа» се звала.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи нису то продавнице албанске, то су значи друштвена предузећа?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, била је нека продавница албанска, а остале ту биле су државне.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То ме интересује, да не буде да су то само албанске радње.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, била је само једна и зна се како се звала.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи сва роба је склоњена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је питање да није само било албанских?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Могу да кажем која је продавница «Бенафа» је ту била.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, јасно је. Још једно питање, рекао си да је звоник већи од цркве за једно метар?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мене интересује, сада овај ти ако већ знаш, мада нисам баш сигуран да знаш, да ли су постојали прозори на звонику?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А ја ти кажем да јесу постојали, 4 прозора на 4 стране и на звонику где је звоно, звоно је изнад па су прозори испод. Значи ниси упознат?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Нисам упознат.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, онда ништа пошто не знаш, то сам хтео да те питам, а уреду и хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још неких питања? Нема, оптужени немате више питања јел тако?

Да ли Ви имате још нешто да додате?

Имате Ви тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико га није питао да ли су албанске или српске, он је сам рекао да су то, да је та роба Албанаца који су били у кући.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он прецизирао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па негде, нису били ту него су били, нису, и сад ја питам кад га то нико није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је постављено питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто се он одлучио да нам каже да су ту, да је то албанска роба, шта га је то, да албанску робу склања да не би изгорела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питање је било сада господина Репановића, да ли је била само албанска или ова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али ја питам када га нико није, овај да није изашао окр. Репановић ми би били убеђени да је то само роба албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел мислите на просторије албанске да су улазили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па из албанских продавница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Продавнице албанске.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да вам кажем овако, то је продавница, власник је био Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако господине Тодоровићу.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: То је била продавница «Бенафа», Албанац је био власник, то смо склонили ту робу, поред тога горе куда сам ја код «Кристала» била је «Прогрес».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, све је то јасно, него Вас ја сад питам што нам то мало пре нисте рекли када сам Вас ја питао, што нисте помињали и ту другу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да надовежем све да, ми смо све продавнице које су биле и државне и које су та «Бенафа» која је била у центру града, да не би дошло до пљачке, да не би дошло до паљевине, боље да се сачува роба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад ово, јел било пљачки и паљевине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, склањали сте робу да не би дошло до пљачке и паљевине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да не би дошло до пљачке и паљевине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ја кажем, јел било пљачке и паљевине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Могло је да дође до пљачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не можемо овако не чујемо уопште сведока, молим Вас лакше.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Могло је да дође до паљевине и до пљачке од реваншизма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже, могло је због тога.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Иначе овако не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи није било пљачке и паљевине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није, у продавницама не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А негде другде јел било пљачке и паљевине?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Није, у Суву Реку не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли Ви још нешто имате да кажете, нешто што можда би Ви желели, а ми Вас нисмо питали?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, немам шта да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове имате везано за повратну аутобуску карту јел тако за Смедерево?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите трошкове?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Па, ако може.

Сведок тражи трошкове на име повратне аутобуске карте до Смедерева у износу од 440,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо ту информацију да је 440,00.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Не, у једном правцу 300,00 динара је у једном правцу, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 295,00 је у једном правцу?

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: У једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је 600,00 динара?
700,00 динара?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку на име трошкова повратне аутобуске карте износ од 600,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све, хвала Вам лепо.

СВЕДОК СВЕТА ТРИПКОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам дошао сведок, јел тако Новковић? Новковић Ивица није дошао.

Ништа онда настављамо сутра оним редом како смо и заказали.

Хвала лепо.

Записничар

Председник већа-судија